

Mirjam Karen Bjerre

Født den 24. august 1972.

Uddannet social-og sundhedshjælper fra Fredericia 2001.

Gift med byggetekniker Per Bjerre.

Børn: Rebekka Neema 1995.

Sara Emilie 1998.

Udsendt til Tanzania af Bethanias Kirkecenter 2003.

NYT FRA TANZANIA

KÆRE SMF VENNER!

Da jeg var i Danmark i sommers, fik vi en sørgelig besked om, at Isack (manden med hatten sammen med sin kone Asnath) havde kræft og skulle opereres på et kræft hospital i hovedstaden Dar Es Salaam. De er begge uddannet præster og arbejder blandt masaierne langt ude i bushen. De gør et enestående arbejde blandt de fattige, og vi søgte SMF om hjælp til hospitalsophold i forbindelse med hans operation og strålebehandling.

De har skrevet følgende takkebrev til SMF: »Vi vil gerne sende jer en stor tak for pengene I sendte til Isacks behandling for kræft. Problemerne startede i februar i år, som ledte til Isacks første operation på et mindre hospital i Arusha d.31.3.2017. Operationen var vellykket, men desværre ville såret ikke hele. Men pga. at såret blev værre, foreslog lægen, at han skulle tage ned til National Kræft hospitalet i Dar Es Salaam, da de mente det var kræft. Vi tog derfor til Dar Es Salaam for at få flere undersøgelser og CT skanningen viste, at der var en kræft knude ved endetarmen. De måtte give stråling, for at det ikke skulle sprede sig. Vi takker Gud for, at efter endt behandling er Isack erklæret rask, og lægerne siger, at han er kræft fri! Såret har helet, og vi er igen tilbage til arbejdet blandt masaierne. Endnu engang tak for jeres hjælp. Vi beder om, at Gud fortsat vil velsignelse jer.

Jeres trofaste Asnath og Isack«.

I 1990 kaldte Gud Isack og Asnath til arbejde blandt masaierne. Asnath og Isack begyndte arbejdet for 27 år siden, og deres indsats har været med til at ændre rigtig mange menneskers liv. I 1994 fandt de ud af, at folk drak ko urin, da de ikke havde vand. De vidste heller ikke, hvad penge var i det område, de arbejdede i. For at overleve lavede de trækul for at sælge, så de havde penge til mad og vand, og hvis de fik ekstra penge delte de dem ud til masai kvinder, der havde behov. De har i mange år nu undervist om penge, og brugen af penge, og om myter, og tabu, og idag er det samfund, de bor i ændret, og kvinderne er begyndt at blive forretnings kvinder. Landsbyen de boede i har udviklet sig til en rigtig lille by med rigtige huse og butikker.

I 1993 begyndte de at undervise børnene og i 2000 fik de bygget en skole med hjælp fra en organisation i USA. De har også bygget huse

(fortsættes næste side)

til enker og givet uddannelser til forældreløse, men i 2008 var Isack udsat for en meget alvorlig motorcykel ulykke og var indlagt på hospitalet i 3 måneder. Men Gud har mirakuløst helbredt ham, og han har overhovedet ingen mén mere.

For nyligt besøgte jeg området, og det blev en oplevelse, der rørte mig dybt. Efter at have kørt i 4 timer fra Arusha, kom vi endelig til stedet kun 20 km. fra den Kenyanske grænse. Folkene stimlede sammen for at byde os velkommen. De mødte op i deres fineste masai klæder, som om det vare et bryllup, og de sang og dansede til ære for os. Det var meget rørende.

Landsbyen har ikke haft regn i 3 år. De har ingen vand i nærheden, og de har ingen mad. Børnene døde af sult bl.a. fordi mødrene ikke kunne give dem nok bryst. Fire børn er allerede døde i år. Der var et hold trillinger på 10 måneder. De var så små og tynde, hovedet havde vokset normalt, men resten af kroppen viste tydeligt, at de var underernærede, og det så ud som om hovedet ville knække af halsen, for halsen var så tynd og svag. De græd konstant, medens vi var der, så vi tog præstens kone med til nærmeste by (hun er på billedet længst til højre sammen med Asnath og os) for at købe madvarer til moderen, så hun kunne få noget mad og give bryst til trillingerne. Mange andre børn har store maver pga. at de er underernæret.

(fortsættes side 11)

kommet regn, er der ingen græs, så de kan ikke reparere deres tage, som er utætte, så de forsøgte at dække det med plastik. Drengen er 6 år og efter masai kulturen lægger man sine børn ud i skoven overladt til vilde dyr. Dette sker ofte, hvis nogen er syge eller handikappede. Drengen på billedet er så underernæret og svag og har mistet begge sine forældre, og bedstemoderen kunne ikke rigtig tage vare på ham, men hun valgte at beholde ham, selv om alle opfordrede hende til at lægge ham ud i skoven. Asnath og bedstemoderen er nu på sygehuset med ham, og han er begyndt at tage på. Allerede efter en uge har han taget et kg. på.

Vi oplevede også en anden hjertegribende historie. Her er et billede af en hytte hvor denne lille pige boede sammen med sin bedstemor og bror (se nederst til højre på side 8). Pga der ikke er

Han har især brug for næringsrig føde og samtidig medicinsk behandling. Regeringshospitalet dækker ikke disse udgifter. De betaler kun for sengen og læge assistance. Er der mon nogen, der evt. har lyst til at hjælpe os med at dække udgifterne til drengens medicin og mad?

Hilsen,
Mirjam og Per Bjerre

